

سوورەى لوقمان ۳۴ ئايەتە

سوورەى لوقمان له مه ككه هاتۆته خواری و به (بسم الله) وه ۳۴ ئايەتە.

به ناوی خوای به خشر و دل لاوین.

ئەلف، لام، میم ﴿۱﴾ ئەمە نیشانه کانی کتیبی له کارزانن (پەرناوهروک و پتهوه) ﴿۲﴾ هۆی ریتنویستی و ره حمهته بۆ کارچاکان ﴿۳﴾ ئەوانه ی که نوێژ به جی دینن و زه کات ئەدهن و به رۆژی پهسلانیش برۆا و یه قینیان ههیه ﴿۴﴾ ئەمانه له سههر رینگای ریتنویستی پهروه ریتنه ریانن، ههر ئەمانه شن که رزگارن ﴿۵﴾ له نیسو مرۆدا هسی وا ههیه کپاری قسهی عهیش و نۆش و سههر گهر مکه ره، به بێ زانست دهیهوئ خه لک له رینگای خوا لاری و کلا بکا و (قورئان) به قسهی بێ تام دادهنی و دهیکاته گالته و گه پچارپی خۆی، ئەوانه ی ئەو کاره ده که ن بازاریکی تهژی له سووکایه تی بۆ ئەوانه (له تهفسیری قورتوبیدا نووسراوه گۆرانی وتنییک که به بهژن و بالای ژناندا بوترئ یا به شتی ههرامدا، ههرامه، به لام که مۆ گۆرانی وتن له جهژن و ژن هیناندا جایزه، چون (ابخشه) له (حجة الوداع) دا شیعری غه نایی خویندۆته وه و نیمامی شافیعیش شایه دی دانی گۆرانی بیژی قه بوول نییه؛ نیمامی ئەعهزمیش به ههرامی داناوه؛ نیمام ئەحمه د لای وایه گۆرانی وتن دوورپویی له دلئى مرۆفدا ده رویتئ، نیمام مالیکیش فهرموویه تی فاسق گۆرانی ده لئى، به لام ده بی بزانیین کام گۆرانی و کام غه نا ههرامه، دیاره دهنگی خۆش حه لاله) ﴿۶﴾ ههر کاتی نیشانه کانی نیمه ی به سهردا بخویند ریتته وه به فیزه وه به خۆ قه ف کردن پشتی ئەکاته ئەولاوه و پرووده سهووریتئى، ههروه کوو له گوین که سۆ ههردوو گوپی گران بوین، ههروه ک ئەمه نه بیستوه، ده لئى که ره! جا به ئارازیکی ژانوی مزگینی، به وه که سه بده ﴿۷﴾ که سانی که برۆایان هیناوه و کاری چاکیان کردوه، بۆ ئەوانه باغاتى پر خیرویتر ههیه ﴿۸﴾ بهردهوام لهوئ ده مینسنه وه، ئەمه به لئینیکی ههقه له لایه ن خواوه، ههر ئەویشه به ده سه لات و له کارزان ﴿۹﴾ (خوا) ئاسمانه کانی بێ هیچ کۆله که یه ک که بیینن خه لقی کردوون و له سههر زهوی کیوکه لئیکی دارشتوه تا ئیوه نه له ریتئى، له ههر جوړه جوولنده و خزۆک و جفۆکیکی له ودا بلاو کرده وه، له ئاسمانه وه بارانی کمان باراند، جا به هۆی ئەوه له زه ویدا هه موو جوړه جووت و هاو لفی کمان له روه ک و کۆوگیای به نرخ رواند ﴿۱۰﴾ ئەمه ئافراندنی خوایه، جا به من نیشان بدهن ئەوانه ی که غهیری خوا چییان کردوه؟ به لکسوو ناحه قیکاران له گو مراییه کی ئاشکرادان ﴿۱۱﴾

لوقمانیشمان له کارزانی رَاهینا (و پیمان وت) شوکری خوا بکه و ههرکهس شوکری خوا بکا، شوکره که ی ههر بۆ خۆی ده کا ههرکه سیش پی نه زان بی (با بزانی) خوا بی نیاز و په سه نده ﴿۱۲﴾ بینه وه بیر کاتی که لوقمان به کوری خۆی وت: - له حالیکدا که په ندی ئەدا - (وتی:)

کورم! هاوبهش بۆ خوا دامه نی، چونکه شه ریک بۆ خوا دانان غه دریکی گه وره یه ﴿۱۳﴾ نامۆژگاری مرۆمان کرد، له بابهت دایک و باوکه وه، به تابهت دایکی که به و دوو گیان بووه چه ندی کویره وه ری دیوه و تهق و چه ف چیشتوره و دوو سالی ره بق شیر پی داوه و ئەوسا ئەوی له مه مکی برپوه ته وه، پیوسته شوکری من (خوا) و دایک و باوکت بکه ی، گه رانه وه ی هه مووتان بۆ لای منه ﴿۱۴﴾ ئەگه ر باب و دایک تۆیان دنه دا تا هاوبهش بۆ من دابنپی که تۆ عیلمت پی نییه پهیره وییان لی مه که (و به قسه یان مه که)، له ژیا نی دنیا دا به شیایوی و مرۆیا نه و پسا وانه له گه لیان بجوولتیوه و ریگای که سانی بگه ره بهر که روویان له منه، له پاشه رۆژدا گه رانه وه ی هه مووتان بۆ لای منه، جا له کارگه لی که کردووتانه ئاگادارتان ده که م ﴿۱۵﴾ ئە ی کورپیگه و کوره چکۆله که م! ئەگه ر به قاس و به ئەندازه ی دنه که ئاله تیک کردوه ی چاک یا خراب له سه ر زهوی له نیو دلی به ردا یا له ته شقی ئاسمانه کان هه بی، خوا (له رۆژی به رییدا) ده یهینیتته ژمار، خوا وردیین و ئاگاداره ﴿۱۶﴾ ئە ی کوره بچکۆله ی من! نویتز به جی بینه و فه رمان به چاکه بده و بهر له خراپه بگه ره و ههر به لایه کت به سه ر هات خۆراگر به، ئەمه کارگه لی گرینگ و بنه ره تیبه که لی نه وینی گه ره که ﴿۱۷﴾ به فیزه وه پرو له خه لک وه رمه گپه، به لووت به رزی و به خۆ قه ف کردن و خۆ بادان و به لاروله نجه به رییدا مه رۆ، خوا ئەوانه ی خۆش ناوی له ریگا خۆیان با ده دن، شای به خۆن و به حالی خۆ که یف سازن ﴿۱۸﴾ شینه یی و له سه ره خۆ به رییدا برۆ و به دهنگی نزم بپه یوه قسه بکه، چونکا ناخۆشترین دهنگ دهنگی گویدریتز و که ره ﴿۱۹﴾

نایا نه تاندیوه که خوا ئه وهی له ئاسمانه کان و ئه وهی له زه ویدایه بۆ ئیوهی که وی و ده سه مؤ
 کردووه و به هره و نیعمه ته کانی خوئی چ به ئاشکرا و به نهیئنی (زاهیری و باتنی) بۆ ئیوهی
 به سه رتانیدا رژاندووه و پیی داون، به لام هه ندی کس بی هیچ زانیئنی یا رپنویئنییه ک یا
 کتیبیک بۆیان پروون بکاته وه له بابته خواوه ده که ونه شه ره قسه ﴿۲۰﴾ کاتی که پییان بو ترئ
 که له وهی که خوا نازلئ کردووه پهیره وی بکه ن، ده لئین: نا، ئیمه له ئایینی که باوو باپیرانمان
 له سه ری بوون پهیره وی ده که یین، ئه کهرچی شه ییتان ئه وانئ بۆ عه زابی ئاگراوی بانگ کرد بی
 ﴿۲۱﴾ هه رکه س که پاکانه رووی له خوا کرد بی و کارچاک بی، جا ئالقه و ده سگیره یه کی
 پته وی به ده سته وه گرتووه، سه ره نجامی هه موو کاریک بۆ لای خوا یه ﴿۲۲﴾ ئه و که سانه ی
 حاشا ده که ن، حاشایان تو غه مگین نه کا، گه رانه وهی هه موویان بۆ لای ئیمه یه، جا له
 (ناکامی) کرده یان ناگاداریان ده که یین، خوا به وهی له ئیو دل و ده رووندا یه ئاگایه ﴿۲۳﴾ و
 ده که یین که می له دنیا راییوین، پاشان به ناچاری به ره و ئازاری سه خت رایانده کیشین ﴿۲۴﴾
 ئه که ره له وانه بیرسی: چ که سی ئاسمانه کان و زه وی به دی هیناوه؟ ده لئین: خوا، بلئ: سپاس بۆ
 خوا (که دیانی پیدا ده نئین)، به لام زۆر به یان نازانن ﴿۲۵﴾ تاییه تی خوا یه ئه وهی له ئاسمانه کان
 و زه ویدایه، خوا بی نیاز و شیواوی تار یفه ﴿۲۶﴾ ئه که ره هه موو دار و چپوی رووی زه وی ببسه
 قه له م (نووسینگ) و زه ریاش بۆ بیسته سه ره که ف و حه وت زه ریای دیکه ییش بی به
 کۆمه گی وه، قسه ی خوا (یان پی نانووسری و) دوایی نایی، به راستی خوا فره به ده سه لات و
 له کارزانه ﴿۲۷﴾ به دی هینانی هه مووتان (له سه ره تاوه) و زیندوو کردنه وه تان له رۆژی به ری دا
 بۆ خوا ههروه کوو به دی هینانی تاکیک وایه، خوا ژنه وای بینایه ﴿۲۸﴾

بۆ نه تدیوه که خوا له شهو کهم ده کاتهوه و دهیخاته سهر پۆژ و له پۆژیش کهم ده کاتهوه و دهیخاته سهر شهو، ته بهق و گۆی پۆژ و مانگی (بۆ ئیوه) کهوی و پام کرد که ههر یه که (لهو دووانه) تا سهردهمیکی دیاری کراو له ته فگهردان و ده گه پین؟ خوا بهوهی دهیکه نئاگایه ﴿۲۹﴾ ئەمه له بهر ئەوهیه که خوا ههقه و ئەوهی بیجگه لهو هاواری بۆ ده بن پووچه، خوا ههر ئەو بهرز و گهورهیه ﴿۳۰﴾ ئایا نه تدیوه که گه مییه کان به نیعمهت (فرمان) ی خوا له نیو زه ریادا ده پۆن تا خوا هه ندی له نیشانه کانی وزه ی خۆی به ئیوه نیشان بدا؟ له مه دا بۆ تابشت هیئهر و شوکرانه بۆی پهنه و نیشانه گه لی ههیه ﴿۳۱﴾ هه رکاتی ههروه ختیکیش شه پۆلی زلی وهک هه وری پر، خۆیان به سهر هه لده کیشن به دلپاکی به بروای بۆ غهش هاوار له خوا ئە کهن، جا کاتی خوا رزکاریان بکا و بیانگه بیئیته وشکانی و بهژ، جا هه ندی لهوانه ریگای مام ناوه ندی؛ بهینی زۆر و کهم و مام ناونجی ده گرنه بهر (و له سهر بروای خۆیان بهردهوام ده میننه وه، هه ندی کیش ریگای کوفر ده گرنه بهر) هه یچ کهس له نیشانه کانی ئیمه حاشای نییه مه گه ره گه لی فریوبازانی پی نه زان ﴿۳۲﴾ ئەی خه لکینه! خۆ له ناهه رمانی پهروه ری نه رتان بپاریزن و له پۆژی بترسن که ئۆبالی باوک و منال له سهر یه کتر نییه یانی باوک له باتی کوپی سزا ندری و مندالیش له باتی باوک سزا ندری، به لئینی خوا ههقه، جا نه کا ژییانی دنیا فریوتان بدا، ههروه ها شه یانی گزیکار به که ره م و به خشه ری خوا فریوتان نه دا و ده سه خه ره و ده سه خورۆتان نه کا ﴿۳۳﴾ زانینی سه رده می دا هاتنی قیامهت لای خوا یه و ههر ئەو باران ده باریننی و ده یشزانی ئەوهی له مندال دانی دایکاندایه و هه یچ کهس نازانی که بۆ سه به ی چ به دهس دیننی و کهس نازانی له کام تیکه زهوی ده مرئ، خوا پرزانا به ناخی هه مسووان و نئاگایه ﴿۳۴﴾

سوورهی کړنۆش : سوژده ۳۰ ئایه ته